Ч. 93. Львів, вторник дня 27 цьвітня (10. мая) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . . 1·70 кор.
За границею
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. **пл. Домбровского (Хорунщини).** Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Безплодна сесия державної ради.

(X) Нема сумніву, що нема иншого виходу з лябіринту німецко-ческого спору і парляментарного розладу, як обопільне порозумінє. Тимто намаганє польских посередників було само про себе добре, хоч задля способу, як они до сего взяли ся, не можна було згори сподївати ся успіху. Похибка їх була в тім, що із самого почину лишили польскі посередники на боцї і правительство і инші парляментарні сторонництва, інтересовані посередно або безпосередно полагодою німецко-ческого спору. Мимо значного числа послів, польске Коло не має сего впливу, щоби всї инші полїтичні і парляментарні чинники єму були послушні і услужні. Тут ще треба було посередників і з лївицею і з правительством і з Короною. Чехи зробили знов помилку, що з правительством зірвали зовсїм і станули окунем проти него. Се дуже гарно звучить порозумінє поміж обома народами, але де розходить ся о полїтичні справи, не можна обминути правительства. Справа порозуміня є занадто важна і трудна справа, щоби задля того так з легким серцем відказувати ся всякої стрічи з правительством. Отже занедбане треба конче направити і навязати переговори з усїма чинниками, які можуть причинити ся до уздоровленя парляменту.

А до уздоровленя державної ради може причинити ся зединенє всїх сторонництв прихильних дїйсній роботї. Завязок до такого зединеня вже зроблений зближенєм молодоческого клюбу до Славяньского Союза, а треба єго розширити приєднанєм для сеї гадки инших сторонництв і поставленєм проґрами позитивної працї. Лише тим способом можна буде приневолити лївицю до полишеня єї неґативного становища. Коли отже має що вийти із сего посередництва польского Кола, то оно мусить звернути ся на сю дорогу.

Без всего того молодочехи не можуть залишити обструкциї, бо Нїмцї не хотять допустити до нїякого для них успіху. А се іменно для того, бож і Нїмцям є на руку се парляментарне безробітє. Они-ж були би приневолені піддержати своїми голосами ухваленє австро-угорскої угоди, а тимчасом між ними є богато або явних противників сеї угоди або страхайлів, що не хотять приймати на себе одвічальности за некорисні постанови сеї угоди для Австриї. Нїмцї також в своїх оцїнках сеї угоди за далеко загнали ся, щоби могли навернути ся. Для Нїмців є вигіднїйше всю вину за непарляментарне переведенє угоди звалювати на Чехів, а себе перед суспільностю своєю представляти такими, котрим неприязні обставини парляментарні не дають нїбито нїчого хосенного зробити для народу. Тим способом виходять Нїмцї із сего парляментарного положеня невинними баранцями і панами ситуациї.

Що правительство до польского посередництва не прикладало своїх рук, то також легко можна зрозуміти. Польске Коло і так все уміло для себе здобути значінє сего [illegible] вазї, котрий перехиляє важки сюди або туди і се становище уміло оно для своїх цїлий дуже добре вихіснувати. Др. Кербер не є прихильником сеї переваги польского Кола і хотїв єму показати, що робота Кола без єго підмоги не доведе до цїли, — се хотїв дати відчути і Колу. А при тім, знаючи, що парляментарно не легко прийшло-б ся перевести угоду, цукрову справу, квоту і заведене виплат готівкою, не дуже квапив ся до акциї веденої Колом і лишає се §-ови 14-му. Задля того не розгорячує ся для сеї гадки, щоби на дневний порядок впровадити справу зміни реґуляміну, бо навіть, колиб ся справа була станула на дневнім порядку, до зміни реґуляміну парляментарним способом не прийшло би. І тут нема, як показує ся, иншого виходу, як накинути реґулямін, але се лишає собі очивидно правительство на ту пору, коли угода і всї справи, які з нею стоять в звязи, будуть полагоджені. Тодї здобуде ся правительство на рішучий крок в справі реґуляміну, а також і нових виборів. Тепер ще поки-що одного і другого не потреба і задля тих причин правительство держало ся дальше своєї методи терпеливої витревалости і позволило прогайнувати посольскій палатї весняну сесию.

Лисенкове сьвято на зеленій Буковинї.

Про Лисенкове сьвято пишуть нам дальше з Чернівцїв: Міщаньский хор, що виступив в 30 членів так сьвітло на ранїшнім концертї, є лише частиною великого хору, що зложив ся з молодшого поколїня черновецких міщан. Весь хор числить до сотки членів і він розпадає ся на старший, вправний — і молодший, що доперва в дрібнїйших піснях заправляє ся до сьпіву. В тій орґанїзациї перевисшили Чернівчани нас Львовян. Весь хор сьпіває в часї богослуженя в рускій-унїяцкій церкви. Хор сей посїдає також малу орхестру смичкову з флетом, клярнетами і трубами. На Лисенка зробив виступ старшого хору дуже любе вражінє. Ювилят подякував членам хору, як і єго діріґентови дуже сердечно за милу несподїванку. З солїсток сего хору визначали ся молоденька сопранїстка Юлїя Красицка і старша солїстка, п-на Федорчук, що сьпівала сольову партию в Шторха серенатї. Примітимо, що до орґанїзациї сего хору прикладає радо свою руку і парох місцевий, о. пралат Костецкий. На тім місци годить ся також зазначити, що церковний сьпів в нашій церкві лучше успіває, нїж в катедральній православній. Ми нарочно зайшли сюда на утреню і пересьвідчили ся наглядно, що »напіви в православній церкві якось дуже по орієнтальному звенїли. Дячки тягнули одним голосом монотонно, а на тім лїроватім тонї, похожім на жужанє пчіл, висьпівував старший дяк якісь дуже жалісні трелї в румуньскій мові. В старословенщинї сьпівав сьвященик деякі єктенії, а хор відповідав раз »Господи помилуй«, то знов »Домне мілуєшті«.

Концерт »Черновецкого Бояна«, що почався о 4. год. пополудни під управою самого-ж ювилята, зібрав численно руську інтелїґенцию з Буковини, як і з сусїдних повітів галицких. На концерт сей загостили між иншими кн. Гогенльоге з своєю женою, заступник посадника Черновець, місцевий командуючий і представителї властий. Лисенка повитано рісними оплесками. В проґраму увійшло богато новостий. Концерт почав ся інтродукциєю до найновійшої двоактової опери Лисенкової »Остання ніч« (до лїбретта пок. Старицкого). Хоч військова орхестра 41. полку не в силї похвалити ся стрійними інструментами, то цїлість випала таки під вправною рукою Лисенка складно. З інтродукциї віяв той сум, який певно пробиває ся і в самій опері, ілюструючій послїдні хвилї житя засудженого на смерть полїтичного проступника, що лишає по собі жінку і дїтей, а сам має йти на смерть, певну і незаслужену. В кантатї »Бють пороги« взяв участь наш галицкий солїст п. Волошин, побіч проф. Стоцкого, незвісного нам (але доброго) баса, і солїсток п-ни Стоцкої і Лойванюківної. Ансамблї йшли складно, а хор, зложений з місцевих членів »Бояна« сьпівав з житєм. І не диво! Самих пань (а всї сьпівали), начислили ми 65, а мущин до 50. З опери »Сафо« відсьпівала при фортепяновім супроводї самого-ж ювилята арию п-на Н. Підляшецка, донечка сьвященика з Монастириск. Молоденька концертантка причарувала всїх своїм звучним і теплим голосом. П-на Підляшецка повинна би посьвятити ся артистичній кариєрі. Она посїдає хороші голосові засоби. Відтак відограла орхестра антракт з Лисенкової опери »Тарас Бульба«. Антракт сей кінчить ся дуже хорожо і живо інструментованим польонесом. Хор »Бояна« відсьпівав відтак уривок з поеми »Слово о полку Ігоревім«: »Поворот Ігоря з полону«. Композиция вельми цїкава. За тим пішов мужеский хор Лисенковий »Гей не дивуйтесь добриї люди« в супроводї орхестри. Як би військова орхестра змогла була крихту модерувати ся, то сей кусень був би став короною проґрами, бо хор мужеский держав ся дуже добре. Здавалось, будьто козаки почали свою пісню гень-гень далеко за Дашевом, перейшли попри нас тай потонули опять в широкому степу. Вражінє було живе. Концерт покінчено звісною кантатою »в память Котляревскому« Кантата випала зовсїм коректно. Мимо того, що уступ »не вмре козак« повів Лисенко в темпі presto, хор держав ся знаменито. Розуміє ся, що ювилата нагороджувано по кождім нумері широкої проґрами невмовкаючими оплесками та закинено цьвітами. Унїверзитетска молодїж сербска з своїм »Жівіо« ривалїзувала з нашим »славно«.

Вечером відбув ся в сали музичній великий комерс, в часї котрого полились бесїди в честь Лисенка. Вчера, в недїлю, відбув ся другий концерт з тою самою проґрамою, по причинї, що на перший концерт не стало для рускої публики білєтів.

Н. В.

Японьско-російска війна.

Тактика битви над Ялю.

Читаючи правильно отсю рубрику статий, наші читачі пригадають собі, що ми вже більше як місяць тому, розважуючи евентуальности воєнної акциї, вказували на безцїльність бороненя ріки вза[illegible]галї, а тимбільше ріки Ялю в теперішній

війні. Тоді ми припускали, що ґен. Куропаткин укріпивши ся в Антуні — коли ся місцевість спосібна до такого укріпленя, в горішнім ході відступить від ріки. Так оно і стало ся. Росияни обсадили Ялю тілько по єго доплив з правої сторони Ейго, а відтак уставили ся вже здовж сеї річки, оставляючи Японцям на північ від неї зовсім свобідний простор. Позиция була добре вибрана, тілько ґен. Зазулич за мало звернув уваги на достаточне забезпеченє того лївого крила над рікою Ейго: за мало було там війска і за коротко уставлено єго. Японцї виконали передовсїм позірний атак на Антун, головно артилєрийским огнем з канонїрок і з противолежного Віджу, а також пільною артилєриєю, уставленою на попередно вже занятих островах ріки Ялю.

Се мусїло і збаламутити управу росийских війск, яка взяла сю канонаду за підготівку переходу війск по двох понтонових мостах, перекинених від острова до острова в сїй сторонї. Тимчасом головні сили піхотинного війска Японцїв перейшли майже без всякого відпору в брід ріку Ялю повисше ріки Ейго і заким перші кольони форсували перехід через ріку Ейго против уставлених там полків ґен. Кашталиньского, дальші кольони почали здовж тої ріки машерувати на захід, обходячи лїве росийске крило і відтинаючи тим способом поворот росийскому війску на гостинци, ведучім паралєльно з рікою Ялю до Фенянчену. Мимо сего, що ґен. Зазулич висилкою двох баталїонів резерви, забіг по части дорогу Японцям, прийшло до того, що 11. полк мусїв вже баґнетами перебивати собі дорогу серед окружаючих єго зі всїх сторін Японцїв. Борба тревала від 4. години рано до 8. год. вечером, а відтак єще цїлу ніч росийскі війска машерували 40 кільометрів аж до Фенянчену, провадячи з собою коло 800 ранних еоваришів. »Кієвлянин« доносить, що найбільше потерпівші 11. і 12. полки в більшій части складають ся з війск київского округа, а взагалї в дивизиї над Яльом Українцї з київского военного округа заступали 30% загального числа. Хоробрість, яку виказали росийскі війска в труднім положеню против переважаючої сили, не уступає нїчим нерівному боєви під Чемульпо, хотяй обі сї перші битви, на мори і на суши скінчили ся доскульною програною і великими стратами для Росиян.

Напір Японцїв.

Після побідоносного переходу через ріку Ялю, Японцї старають ся використати корисну для себе ситуацию. Вказує се на справдїшні стратеґічні спосібности старого ґенерала Куроки, який вже в китайскій війнї перед десятьома лїтами відзначив ся був як знаменитий орґанїзатор і полководець, а і тепер мимо своїх 62 лїт подає докази великої енерґії і перебіглости. Не даючи випочати уступаючим в замішаню росийским передним війскам, ґен. Куроки зі своїми переважаючими силами наступає їм майже на пяти, а навіть підчас ночи орґанїзує несподївані напади. Не зражує се Японцїв, що мимо їх чисельної переваги і надлюдских майже висилень, їм зовсїм не іде так легко з Росиянами, як бувало з Китайцями. Бо в кождій оружній стрічі Японцї поносять більші страти в людях чим Росияни, але мимо того з погордою житя напирають так довго, доки їх не випруть із занятою становиска. Над Ялю упало Росиян коло 2000, а Японцїв більше як вдвоє стілько. З Петербурга доносять, що під Хунлїянчен прийшло онодї до убийчої битви, в якій по росийскій сторонї упало 7000, а по японьскій 10.000 людий. Японьске посольство у Відни оголошує депешу ґен. Куроки, після якої він дня 6. мая заняв вже Фенванчен. Росияни перед опущенєм міста знищили склади военних припасів, крім великих санїтарних припасів, якими користують ся тепер Японцї.

Порт-Артур загвожджений.

З японьскої та анґлїйскої сторони упірно твердять, що при послїднім атаку брандерів на вхід до пристани Порт-Артура, замкнено єго двома потонувшими там брандерами так, що хиба малі лодї можуть тепер виїхати з пристани. Представмо собі передовсїм трудність відпертя атаку. В ночи, з погашеними сьвітлами їде судно повною парою на погибель у входовій шийцї пристани. Нехай кріпостні рефлектори відкриють зближаючого ся неприятеля і на 5—6 кільометрів, то він перелетить сю просторонь за 5 або і менше мінут! За той короткий час треба заалярмувати кріпость, уставити на цїль гармати і засипати влучним огнем неустрашеного неприятеля. А щож доперва, як таких брандерів появить ся кілька; тодї на один два з них може звернути ся весь огонь, а таки третому може удати ся достигнути наміреної цїли. Отже в виду сего нїчо дивного не було би, колиб Японцям по стілько стр:тах (вже 17 брандерів з поємностию коло 35.000 бочок затоплено під Порт-Артуром), удало ся замкнути пристань. Однак против сего сьвідчать два факти: що підчас послїдного атаку на внї пристани брали участь в бою кружівник „Аскольд“, 3 канонїрки і кілька торпедовцїв і они мусїли прецїнь повернути до пристани, а по друге, що після донесень, через послїдні дни безнастанно було видно на овидї з Порт-Артура 6 японьских военних кораблїв, які сторожили єго ескадру підчас висаджуваня десанту на Ляотуньскім півострові. Впрочім коли вже висаджені японьскі війска на північ від Порт-Артура, то вже Японцям і не потрібне дальше »закорковуванє« єго, бо порт-артурска ескадра буде тепер мусїла виключно ограничити ся на відпиранє облоги Порт Артура, яка вже розпочала ся також і зі сторони суши. Іменно Японцї висадили свої війска на звісній шийцї Ляотуньского півострова коло Пічево, прогнали там малі віддїли росийского війска і заняли вже Порт-Адамса. Доконала сего 6. дивизия японьскої армії, та сама, яка перед 10 роками здобула Порт-Артур против Китайцїв. Взагалї Японцї тілько повторюють тепер свою попередну кампанїю, удосконаливши тілько свої попередні похибки, так що цїле їх военне дїланє відзначає ся як найбільшою прецизиєю і пляновостию.

Драматичний конкурс.

Видїл »Драматичного товариства ім. Івана Котляревского« у Львові оголошує отсим конкурс на сценїчні твори з обсягу драми, траґедиї, або комедиї, в такім обємі, щоби кождий з них зміг виповнити цїлий вечер:

1. Речинець конкурсу є піврічний, іменно твори належить присилати **до послїдного вересня 1904. р.**; колиб до того часу не прислано відповідних творів, речинець може бути продовжений до кінця 1904. р.

2. Перша премія виносить 200 К, а друга 150 К, а трета 100 К.

3. Що-до теми — першеньство будуть мати патріотичні твори з народного житя, або з історичної минувшини.

4. Задля оцїнки присланого на конкурс твору і для присуду премій товариство ім. Котляревського зложить конкурсову комісию, до якої війде крім голови товариства також двох членів видїлу товариства і двох запрошених галицких письменників. Конкурсова комісия призначать висше згадані нагороди творам, признаним за найлїпші споміж надісланих на конкурс.

5. Твори оголошені вже друком, а також представлені на котрій-небудь сценї, навіть аматорскій, є виключені від конкурсу. Також не можуть бути преміовані твори авторів вже не жиючих, хотяйби твори доси не були оголошені друком.

6 Виключне право вистави преміованих творів застерігає собі товариство ім. Котляревського. Право друку лишаєсь авторови, однак з тим застереженєм, що слиби автор до року не видрукував, то право першого накладу мати-ме товариство.

7. Твори членів конкурсової комісиї не будуть преміовані.

8. Конкурсові твори треба присилати в повисшім речинци на руки видїлу товариства ім. Котляревського у Львові, Ринок ч. 10. заосмотрені знаком або моттом автора, котре треба виписати також на замкненій коверті, містячій в серединї імя, назвиско і адресу автора.

9. Мова дїячів твору повинна бути чиста україньско-руска.

10. Письмо творів присланих на коркурс мусить бути **виразне і читке**, писане по змозї не власною рукою автора.

11. Оголошенє вислїду конкурсу за посередництвом часописий і і виплата премії вступить в протягу місяця жовтня 1904. р.

12. Твори надіслані на конкурс а непреміовані, будуть звернені авторам разом з замкненими ковертами, єсли вкажуть видїлови товариства ім. Котляревского в инший спосіб свої адреси.

Від Видїлу драматичного тов. ім. Котляревського.

У Львові, дня 21. марця 1903.

За Видїл:

Г. Огоновский голова. *І. Боднар.* секретар.

— ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При змінї місяця просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** Ві вторник: руско-кат. Симеона; рим.-кат. Ізидора орача. — В середу руско-кат. Максима Язона; рим.-кат. Беатрикси, Адольфа.

— **Концерт в Бучачи.** Концерт на дохід для погорільцїв в Бучачи і Нагорянцї устроює »Руский комітет ратунковий в Бучачи« в четвер дня 12. мая с. р. в сали »Сокола«. Початок концерту о 8. год. вечером. Запрошеня висилає комітет лиш до замісцевих. Білети купувати можна в торговли п. Рогозиньского, а вечером при касї. Надїємо ся, що з огляду на цїль концерту не відкажесь нїхто прибути, та через се прийти в поміч потерпівшим бідакам. — *Комітет.*

— **Вечерниці з танцями**, устроєні „Соколом“ в суботу в салях львівскої »Рускої Бесїди«, вдали ся дуже добре. Забава при участи около 30 пар тревала майже до раня. Небавом, як зачуваємо, має відбути ся заходом „Сокола“ прогулька в околицї Львова.

— **Напасть.** З міста пишуть нам: Вчера пополудни вийшов я до Стрийского парку відітхнути сьвіжим воздухом. Але чи можна там було спокійно перейти ся, осудять шан. читачі: Рій москітів в ґімназияльних мундурках вештав ся за мною по хідниках парку напастуючи, абим купив червоно-білу кокардку »tylko za 5 centów«. Один з тих напрасних москітів з двома срібними пасками на ковнїри, відповів на моє питанє, що дохід з розпродажи кокардок призначений на Tow. szkoły ludowej. Такі самі влїзливі комарі вештали ся також по улицях Львова. Один з них з VI кл. ґімназ. на ул. Академічній на мою відповідь, що я Русин і не дам нїчого на Szkoł-y ludow-y, бризнув менї в очи такою загадочною відповідию: »Teraz jeszcze prosimy, potem będziecie musieli dać!« Такий грізний шовінїзм з 15-лїтного шкраба рідко можна стрітити, тому годить ся сей факт записати. — *Г.*

— **Нема рускої написї** на перестанку зелїзницї в Підбірцях коло Львова. Може ц. к. Дирекция зелїзниць про те не знає, тому уважаємо своїм обовязком звернути єї увагу на сю аномалїю, бо назва стациї мусить бути також по руски зазначена.

— **Фалшивий алярм.** Брехнї видумані кількома шовінїстами з польских редакций про мнимі розрухи в Косівщинї товчуть ся ще й досї в Dziennik-y pol-k-ім і Wiek-y now-ім, мимо того, що в урядовій ґазетї львівскій і в Gazet-ї narodow-ій заперечено тим вістям ще в суботу. Немов би на глум нинїшний Dziennik р. передрукував з Wiek-y наївне донесенє, що »ведле поґлосек січовиці мелї там (в Жабю) здемольовацъ ґмах сондови«. — З Жабя пишуть нам під датою 7. с. м.: „У нас велика біда. Учера прийшло війско до Жабя і 27 жандармів. Чого і пощо, не знаємо, бо у селї спокій. Січовики не роблять анї вправ, анї походів від часу арештованя Соломійчука. Звідки пішов такий алярм, годї второпати. Ще в четвер говорив менї один з тутешних жидів, що чув, що гуцули ладять ся до різнї. При тих словах жид сьміяв ся. Хто пустив ті сплетнї, повинно викрити судове слїдство.. Може малим причинком до поведеня з Гуцулами буде отсей епізод: Іде кількох Січовиків і стрічають вічного практиканта податкового уряду, Луцкого, а той зачинає їм казати: »А що, нема батька атамана? замкнули? Бідні ви! Що тепер будете робили без батька атамана? — На то гуцули позакусували зуби і мовчки йшли дальше, вдаючи, що не чують тих слів зачіпки. Але сей панок починає дальше насьміватись, аж один з Гуцулів сказав: »Пане! як маєте горячку, приложіть собі студеної води до голови, а нам дайте спокій«.

— **З Черновець** пишуть нам: Дня 7. с. м. відбуло ся в тутешнім судї продовженє розправи в справі мнимої обиди тутешного кацапского тов-а акад. „Карпат“ зглядно єго поодиноких

членів директором II ґімназиї п. Корнилом Козаком. Розправі проводив секретар суду др. Ґольд. З »Карпата« явили ся два виділові в товаристві адв. Алексєєвича із Станиславова, а три члени »Карпата« виступали яко приватні обвинителї. Директора Козака заступав адв. др. Райш-Ґольдгакер. З початком розправи адв. др. Райш представив справу в правдивім сьвітлї для відпертя невірних замітів з акту обжалованя: Жалоба — говорив оборонець — опирає ся на невірних засновках. На місячній конференциї з 11. марця с. р. професор IVа кляси Петро Хрістоф представив жалобу на поведенє ученика Михайла Дольницкого, бо сей против дисциплїнарних приписів ходив до студентского тов-а »Карпат«, сам отвирав льокаль сего товариства і рисував на шкільних лавках російскі герби. Той сам ученик приносив до школи також російскі книжки і хоч сам є Русином (Ruthene), то висьмівав руских поетів. Одного із своїх товаришів-Русинів завів перед портрет російского царя і намовив до зложеня присяги вірности. Дольницкий, який впрочім виказував лихі поступи в науцї і такі самі обичаї, заслужив на виключенє зі школи. Але директор Козак уняв ся за ним на конференциї в тій думцї, що він поправить ся, так що Дольницкого покарано лише 8-годинним карцером з загрозою виключеня зі школи. При оголошеню кари по дисциплїнарним приписам директор Козак напоминав Дольницкого, аби він не допускав ся державної зради. Про державну зраду тов-а „Карпат“ при тім не згадувано. З вдячности за оборону ученика Дольницкого вибито в ночи вікна в помешканю дир. Козака, а один камінь упав в кімнатї коло ліжка дитини. — По сім представленю справи, провідник розправи зарядив відчитанє протоколу із слїдства шкільних властий проти Дольницкого, а опісля переслухувано сьвідків. Перший зізнавав проф. Прелїч під присягою. Як присутний при уділеню нагани Дольницкому чув, що дир. Козак напоминав ученика, що носити і уживати чужих гербів є державною зрадою. Що-до заборонених книжок найдених в школї при Дольницкім сьвідок знає лише, що в них була бесїда про належанє простору від Кавказа по Карпати до російскої імперії. Обидливих слів на тов-о »Карпат«, які приписує акт обжалованя дир. Козакови, сьвідок не чув. Дальший сьвідок учен. Мойсей Галлер зізнавав подібно. Сьвідків Дав. Бухгольца, Вав. Брендзана і Дан. Козарищука не переслухувано з огляду на їх вік, 14 і 15 лїт. Тодї адв. Алексєєвич зажадав, аби переслухано 16-лїтного ученика IV кл. Михайла Стришка, який був між публикою в авдиториї. Стришко однак не хотїв зізнавати, а коли вислано по него возьного, він утїк. По кількох замітах оборонцїв що-до переслуханя Стришка, розправу відрочено, для переслуханя сего сьвідка. — На розправі була саля повна публики, а найбільше було ґімназиястів. Коли возьний хотїв вигнати малих ґімназиястів, провідник розправи сказав: »Остаэте хлопцїв. При сїй розправі они могуть бути«.

— **Пожари**. В Стрільбичах, старосамбірского повіта, погоріло дня 26. м. м. 7 господарів. Всї були обезпечені, але на дуже низькі квоти — В Залїсю, чортківского повіта, згоріло онодї 32 загород. Шкода виносить до 42.000 К. 11 погорільцїв було обезпечених на 20.000 К. — В Синевідску вижнім згоріло 20 морґів молодого ліса громадского. — В Болшівцях згоріло дня 4. с. м. 16 загород, вартости 12.000 К.

— **З Товариства св. Петра**. На річ Тов-а св. Петра в місяци цьвітни зложили (в коронах): Парох Берлина, брідского дек., о Гриб 14, на котрі зложили: о. А. Гриб 2, Гавр. Демчиньский 2, церква в Берлинї 5, а з акафисту 5; парох Новосілок лїских, унївского дек. о. Рожиєвский 20, на котрі зложили: о. Рожиєвский 2, а церква матерна і дочерні в Кудерявцях і Лїску по 6; о. Дудрович з Таврова, бережаньского дек. 30, на котрі зложили: церква в Жукові і Гиновичах по 5, о. Ол. Чубатий з Жукова і єго жена Мария, о. Д. Бачиньский з Городища і єго жена Теофіля, о. Абрагамовский з Козівки і жена Ольга, о. О. Родко з Плотичи, о. Ю. Чубатий з Будилова, п-ні Ярослава Крупицка, учителька в Таврові і панна К. Дудрович, учителька в Дмухавци по 2; о. Т. Кинасевич жертви парохіян з Волкова 20; Федір Кожух господар в Жуличах 6, Видїл ради повітової Камінка струм 100, Видїл ради повітової в Теребовли 24·78, Петро Дарох господар в Тростянци 2, о. М. Попович з Павлова 17, на котрі зложили: церква в Павлові і Станиї по 5, о. Попович з Павлова і К. Василюк по 2, Тимотей Климко, Семен Грабиньский і Пекарка Мария всї з Павлова по 1; декан підгаєцкий і парох Тростянця о. Лотоцкий від себе 1, від там парохіян 3; від А. Ліктя 1, а від Анастазиї Семенів 5; брацтво архикатедральне св. Юра 5, крилошани Білецкий, Пюрко і Чапельский по 10; Туркевич, Петрушевич, Кобиляньский, Бачиньский, Білиньский, др. Крижановский і о Мудрик по 2, а о. крил. Пакиш 1; о. Д. Коцюба з Зарваницї 4, декан журавеньский о. Березовский 32, на котрі зложили: церкви в Боянові, Лютинци, Мельничи, Вишневі і Володимирцях по 6, а від о. Гриневецкого з Мельнича 2; декан брідский о. Туркевич 15, на котрі зложили: церква в Висоцку 6, церква в Суховоли 5, а о. О. Дорожиньский з Висоцка і жена пароха з Суховолї панї А. Олексишин по 2; парох Шляхтинець о. Зарихта 28, на які зложили: церкви в Шляхтинцях і Лозовій по 5, о. Зарихта 2, а парохіяни складку 16; на руки декана збараского о. Рейтаровского зложили: церкви в Кошляках, Голодках, Терпилівцї, Климківцях і брацтва в Терпилівцї мужеске, жіноче, парубоче і дївоче по 5, а парох о. Луцик 1; панї Володимира Шухевич, жена сьвященика з Підберезець, дек. яричівского, панї Евгенїя Гарасимович, жена сьвященика з Терпилівки, дек. збаражского і п. Ст. Шухевич, ц. к. адюнкт суду по 2;

о. П. Шанковский з Дулиб 82, на котрі зложили: з Дашави о. І. Тимцюрак; панї Текля Січиньска по 2, Стефан Попович 1 а з акафисту 2; в Лукавици виж. церкв а маті доч. в Таняві по 5, о. І. Головкович з Лукавицї нижної 2, Григорій Хар, Николай Кущвей, Прокіп Гнатів, Данило Хар і Дмитро Лесів по 1; з Таняви: Петро Кедик, Іван Кедик, Петро Федунїв і Михайло Ящишин по 1; з Тейсарова: о. Е. Кордуба і панї Евтахія Кордубова по 2, церква в Тейсарові, ст. брацтво мущин і женщин і молодше по 5; з Кавчого Кута: церква в Кавчім Кутї, ст. брацтво мущин, женщин, молодше і громада в Кавчім Кутї по 5, а Андрей Гаврилїв, Теодор Кобрин і Василь Гуменний по 1; проф. К. Лучаківский і учитель школи вид. в Тернополи п. Василь Тисяк по 2, парох Гумниск о. Єзерский 1, церква в Гумнисках 5, а громада Гумниска і Вербяни по 6; півець церковний з Поручина Гнат Янчиньский 1; о. крил. Кордуба з Бережан 2; на руки декана Роздольского о. Строцкого зложили: о. Лукавецкий парох Жидачева 2, церква в Жидачеві 6, парох Івановець о. О. Левицкий 2, церква в Іванівцях 6; парох Сьвістильник о. Боднар 1, а від там. церкви 5; парох в Плугові о. К. Дудикевич 87, на котрі зложили: церкви: в Сновичи, Чижові, Махнївцях і Торгові по 6, в Жукові, Кропивній, Ляцкім великім, Жуличах, Городилові, Ремизівцях, Шпикласах, Плугові, Белзци і Славній по 5, о. Савула зі Сновича, о. Підсоньский з Белзця і п. Олена Дудикевич жена сьвященика з Плугова по 2, оо. Малиновский з Жукова, Дякон з Махновець, Стисловский з Ляцкого вел., Гаврисевич з Жулич, Нестор з Ремизовець, Дудикевич з Плугова і Ґуляй зі Славної по 1; на руки о. Петрушевича з Холоєва: церкви мат. і доч. по 6, о. Петрушевич 2, а парохіяни 5; о. І. Мартинець з Гнїздишева від себе і парохіян 22; парох Дунаєва о. А. Танчаковский 66, на котрі зложили: церкви: в Вербові, Добряничах, Кореличах, Краснопущи, Плетеничах, Рекшинї, Стриганцях, Стратинї і Фірлїєві по 6, в Білім і Клешівній по 5, в Нараєві 1 а о. А. Мійский з Клешівної 2; на руки скалатского декана о. Герасимовича з Кривого зложили: церкви; в Калагарівцї, Волици, Борках малих, Новосїльцї, Скалатї, Вікнї, Луцї малій, Фашівцї, Глїбові, Пізнаньцї, Зарубенцях, Буциках, Дорофіївцї, Староміщинї, Заднишівцях, Мислові, Підволочисках, Остапю, Ілавчу, Грималові, Оріховци, Турівцї, Чернилівцї, Кривім, Жеребках королївских, Зеленій, Камянках, Кокошинцях, Колодіївцї, Товстім, Старім Схалатї і Сороцї по 5;

оо. Монцїбович з Калагарівки, Ващишин з Сороки, Онуферко з Скалата, Мелешкевич з Вікна, Мальчиньский з Луки малої, Луцик з Пізнанки, Слюзар з Буциків, Рейтаровский з Остапя, Малишевский з Грималова, Куницкий з Оріховця, Мандичевский з Турівки, Левицкий з Бірок малих, Дяків з Жеребок, Пиндус з Зеленої, Куницкий з Камянок, Слюзар з Колодївки, Кеьонжик з Кокошинець і Чайковский з Товстого по 1, а оо. Вербицкий з Хмелиск, Зарицкий з Глїбова, Шидловский з Староміщини, Білиньский з Ілавча і Герасимович з Кривого по 2; о. Бариляк зі Смільна від себе 2 а від церкви 6; о. М. Кордуба з Сушна від церкви мат. в Сушнї 5·40, а від дочерн. в Ордові 2·50; на руки о. К. Дудикевича з Плугова: церкви: в Богутинї, Тростянци і Луцї по 6 а о. Бородайкевич з Тростянця малого 1; о. Іл. Кузїв з Бережан 1; п. Латошиньский адюнкт канц. при Видїлї краєвім і пан Заячківский з »Народної Торговлї по 2 К; церква мат. в Микулинцях і дочерна в Лучцї по 6; оо. М. Павлик, Грабовеньский і о. префект др. Жук по 2; о. М. Коритко з Ляшок Королївских від себе і з акафисту 1·60; о. Т. Цегельский в Струсові від церкви 5 а від себе 1 К; о. Кинасевич з Волкова жертву парохіян 25·20; на руки дек. перегиньского о. Левицкого обі церкви: в Небилові, горішна церква в Перегиньску, мат. в Прислупі, Сваричеві, Цїневій, Пацикові, Лолинї, Струтинї вижнім і Лецівцї по 5, в Янівцї і Сливках по 4, дочерна в Ясенівци, Княжівскім, Слободї небелївскій церква долїшна в Перегиньску, дочерна в Майданї, Новоселици, Н. Ягривї, Максимівцї і Дубшарі по 3, церква доч. в Новошин 6, обі церкви в Ясени 8, церква мат. в Велдїжи 10, оо. Левицкий з Янівки, Крижановский з Небилова, Богачевский з Лецівки і Е. Білецкий з Ясеня по 2, о. Н. Білецкий з Пацикова 3, о. Щуровский з Струтина і о. Охримович з Велдїжа по 1 коронї.

Всїм помянутим жертводавцям складає Видїл в імени убогих громад сердечне »Спасибіг«. При тім звертаємо увагу, що церкви так матерні як дочерні платять вкладки 5 К річно, а першого року єще і одну корону вписового, і що послїдні загальні збори інтерпретували § 4 і 5 статута так, що церкви членами основателями бути не могуть. Запомоги розішлють ся уже в тім місяци. В мисль опінїї загальних зборів буде видїл давати значнїйші квоти лиш на з в о р о т н і запомоги, а на безповоротні лиш не значні, о кілько на се позволять фонди. Тим часом просим о дальші вкладки і жертви. Одну корону річно може кождий жертвувати. Дайтеж і дасть ся вам! *Видїл.*

— **Реформа російскої правописи**. На засїданю комісиї ортоґрафічної вибраної із ініциятиви членів петербурскої Академії наук, ухвалено рішучою більшостию голосів конечність усуненя з російскої азбуки чотирох непотрібних букв, а іменно: ѣ, ѳ, ъ а також „і“. До оброблення подробиць тої реформи вибрано окрему комісию. Не сумніваємо ся, що на сю »печальну« вістку вкриють ся кирпею жалоби наші »русскіе«. В справі оттої реформи російскої правописи поміщує »Новое Время« комунїкат ортоґрафічної підкомісиї підписаний такими іменами як член акад. Фортунатов, проф. Бодуен, де Куртене, проф. Брандт, проф. Вулїч, члени акад. Корш і Шахматов; крім сего Сакулїн, Карінский і Кульман. У тім комунїкатї попри виясненя звязку дїяльности ортоґ. комісиї і Аладемії наук і погляди на будучий хід цїлої справи є ще такий знаменний уступ, який подаємо в дословнім переводї, підчеркуючи маркантнїйші місця: »Сторонники реформи надїють ся, на безпристрасний суд суспільности, надїють ся також іменно сим шляхом, шляхом свобідного доступу нової правописи в печать перевести єї і до школи, де після їх думки є конечна потреба упрощеня і упорядкованя правописи. За сим промовляє цїлий ряд петиций педаґоґічних товариств. Школа звертає на себе увагу сторонників реформи між иншим і тому, що они хотїли би ту частину часу, яка йде на вивченє букв „ѣ“ і ріжних штучних правил віддзеркалюючих »мудрствованїя« перестарілих і новійших ґраматик, зберечи на що иншого — на вивченє рідної мови. Не пояснюємо нашої думки, бо очивидно кождий образований чоловік зрозуміє, що наука правописи не є наукою мови. Рівнож стане образованому чоловікови зрозумілим, що реформувати привопись (як одно із видимих средств передачі живої мови) не значить посягати на мову. Сей виписок вказує наглядно, яка пропасть думок лежить між російскими мужами науки з нашими кацапами, яких азбучне геройство не дає їм про нїчо иншого говорити, як про »ісковерканіє« руской мови »клятими украйноманами« — при помочи »клятой фонетики«.

— **Чим повинен займати ся хлїбороб в маю?** Яре збіже кождий хлїбороб вже певно доси посїяв, а якби з засївом ще не упорав ся, то мусить старати ся як найскорше засїв закінчити. — Треба тепер бараболї посадити, кукурудзу посїяти. Як хто посадив вже рані бараболї, то повинен їх тепер переборонувати, аби лекше могли зійти. При кінци місяця можна вже починати сапати (обгортати), аби бурянам (хопті) не дати вибуяти. Особливо бураки треба доконечно таки вже в сїм місяци перший раз сапати, а як можна буде, т. зн. як бураки вже досить за великі, то треба починати їх промикувати. Промикуючи цукрові бураки, треба дуже на се уважати, аби всюди лишати лише одну найкріпшу ростину, бо тодї у бурака корінь буде простий, нерозгалужений. — І просо, де земля до того придатна, тай гречку треба в другій половинї місяця сїяти, а так само коноплї, фасолї, гарбузи помежи кукурудзами або і окремо. І пізний лен можна ще на відповіднім місци посїяти. — Поля з збіжем треба мати добре на оцї і доки збіже не пустило ще стебла, старанно виполювати всякий бурян. Бо як бурян завчасу винищимо, особливо бодяки, яких у нас буває повно, то мати мем чисте збіже. — Як пшениця за густа, то тепер, доки ще не пустила стебла, можна єї прорідити, скошуючи осторожно вершки. — Кукурудзу, що не легко сходить, бо земля з верха зашкаралупіла, треба переборонувати, а як кукурудза зійде, то як найскорше брати ся до сапаня. — Де садять капусту, там в другій половинї мая можна вже починати єї пересаджувати; так само і тютюн треба в сїм часї вже садити. Засїяний мак треба промикувати. — Конючину, люцерну і вчасну зелену пашу можна буде вже косити на зелену пашу. — Сїяти мішанку або зелену кукурудзу на пашу дуже річ добра. — Як збіже слабо виглядає, то треба єго тепер хілїйскою салїтрою зверха по перший раз посипати; так само посипайте хілїйскою салїтрою по перший раз бураки, бараболї тай инші ростини. — Сїножата з кінцем мая, як трави вповнї зацвили, косїть по раз перший, хоть се можна робити лиш на дуже добрих сїножатах, з котрих звичайно 3 рази до року збирають сїно. — На обійстю треба зробити порядок, а особливо все приготовити, щоби було де сїно складати. — Дуже добре буде, вже тепер подумати, аби все збіже обезпечити против граду, бо сих кілька корон, які видамо на обезпеченє, в разї градобитя принесуть нам великий

хосен. — Як хто має що будувати, то тепер починає ся найлїпший до того час. — Худобу в сїм місяци починаємо пускати на зелену пашу, причім треба уважати, щоби перехід від сухої до зеленої паші не був раптовний. Де є добре пасовиско, там можна буде вже пасти. Дуже добре давати коням виполоті молоденькі бодяки. А як худобу маємо в стайни, а не пускаємо на пашу, то все таки треба єї що днини випускати на двір, аби мала рух; а як стане теплїйше, то не забувайте стайнї добре провітрювати. Мухи в стайнях треба таки зразу винищити; притім дуже помічні ластівки, як їм можна в стайнї мати своє гнїздо. — У кого є вівцї, той під конець місяця може вже починати їх мити і стричи. — Льохи треба тепер пускати до кнороса. — Дрібна птиця тепер занята висиджуванєм молодих, треба єї і молоденькі старанно обходити, а особливо якби була слота, їх хоронити від вохкости і простуди. — Пчолята тепер, як дерева цвитуть, дуже увихають ся, а пасїчник повинен вставити їм сьвіжі рамцї, аби могли множити ся. Особливо на дужі пнї треба мати око, аби не стали за сильні, бо тодї почали-б за скоро роїти ся. Тим пням, що не хочемо, аби они роїли ся, відбираємо черву, а вставляємо рамки з порожною вощиною. — (*За „Хлїборобом“*).

Телеґрами

з дня 9. мая.

Віденъ. Мінїстер просьвіти іменував суплєнта муж. семинариї учит. в Тернополи Богдана Копитчака головним учителем в сїм заведеню.

Льондон. Урядово стверджено, що 700 Тибетанцїв в Шіґатсе дня 5. с. м. заатакувало Кванґсе. Напад відперто. Тибетанцї стратили 250 убитих і ранених. Анґлїйцї мають двох ранних.

Триєст. Шведский король відїхав звідси.

Петербург. Вел. кн. Кирило повернув ту з Манджуриї.

Віденъ. З Лїми доносять, що помер там президент перувіяньскої републїки, Касдамо.

Господарскі, промислові і торговельні вісти.

Рахунок Товариства взаїмного кредиту »Днїстер« у Львові за час від 1. сїчня до 30. цьвітня 1904 (сотики пропущено): I. Вкладки щадничі: вложило 728 сторін 329.578 К (183 нов. книж.), виняло 386 сторін 149.569 К (108 сплач. цїлк.); стан (з кінцем марця 1,624.599 К (1634 книжоч.). II. Позички на скрипти і векслї: удїлено 282 нових позичок в сумі 191.990 К, сплачено 125 цїлковито і рати в сумі 110.607 К; стан з кінцем цьвітня) у 2662 довжн. 1,412.204 К. III. Удїли членьскі вплачені від 2946 членів 113.982 К. IV. Фонд резервовий і фонд на страти 21.766 К; разом фонд власний 135.748 К. V. Цїнні папери, вкладки в банках і Товариствах, готівка на рах. біжучих і в касї виносять 30/4 404.916 К. — Можемо удїляти навіть більші позички на пр. на купно землї при парцеляциях великих обшарів; рата амортизацийна ½ річна при сплатї 15-лїтній виносить 5·18 від 100 К. — *Дирекция.*

Надіслане.

Др. Мирон Вахнянин

лїкар клїнїки львівского унїверс., б. лїкар клїнїки проф. Ляйдена в Берлинї

ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанїн).

Александер Стефан — В. Щурат.

УЧЕБНИК французької мови

Часть I. *Апробований для всїх середних женьских шкіл.*

Примірник оправлений в полотно 2 К 50 с. (на почтову пересилку 15 с). Купити можна лиш в Рускім Інститутї для дївчат в Перемишли.

ОБЕЗПЕЧАЙТЕ БУДИНКИ, ДВИЖИМОСТИ, ЗБІЖЕ І ПАШУ

против огневих шкід

в одинокім рускім Товаристві асекурацийнім

„ДНЇСТЕР“

ТОВАРИСТВО ДНЇСТЕР опирає ся на взаїмности членів, то значить, **звертає членам** щорічну чисту надвижку. **Звороти виносили** за р. 1900, 1901 і 1902 суму **219.332 кор.** т. є 8%.

ШКОДИ лїквідує **ДНЇСТЕР** скоро при участи місцевих членів і делеґатів. Від 1893 до 1903 виплатив **ДНЇСТЕР** відшкодовань на суму 4,161.669 кор.

ФОНДИ ДНЇСТРА в кінцем 1903 р. виносять **1.013.691 кор.** і уміщені в пупілярних цїнних паперах.

ПОЛЇСИ ДНЇСТРА приймає при позичках Банк краєвий і каси ощадности.

АҐЕНЦИЇ ДНЇСТРА находять ся у всїх містах, місточках і многих селах і легко кождому обезпечити ся через аґента; **ДНЇСТЕР удїляє аґенциї господарям**, де єще на більший округ нема аґенциї. **Аґенти** заробили вже **537.815 кор.** провізиї.

НА ЖИТЄ треба обезпечати ся через **ДНЇСТЕР** в Товаристві краківскім; власну провізию від таких обезпечень **дає ДНЇСТЕР на рускі добродїйні цїли; тому на житє обезпечайте ся тілько через ДНЇСТЕР.**

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНЇСТЕР“

у Львові, ринок 10, в домі »Просьвіти«.

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від I-го мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

о год.	Приходять до Львова (дворець головний)
6·00	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня, Праги Хирова
6·10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (через Коломию від ¹/₆—³⁰/₉ вкл. в недїлї і сьвята) Керезмезе (¹/₅—³⁰/₉ вкл.) Бергомета
6·46	з Рави рускої, Сокаля
7·40	з Підволочиск. (Одесси, Київа) Бродів
7·45	з Лавочного (Пешту), Хирова, Борислава, Калуша
8·00	з Самбора, Хирова
8·10	з Станиславова, Жидачева, Потутор
8·20	з Яворова
8·55	з Кракова, Відня, Берлина, Варшави, Праги, Закопаного через Краків, Мезеляборча, Пешту
10·02	з Стрия, Борислава
10·20	з Ряшева, Любачева
11·25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе
1·10	з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава
1·30	**посп.** з Кракова, (Берлина, Відня, Праги) Н. Санча, Риманова, Івонича, Сянока, Хирова
1·40	**посп.** з Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик, Кіцманя, Новоселиці (через Жучку) Вижниці
2·30	**посп.** з Підволочиск (Одесси, Київа). Бродів, Грималова Гусятина, Копичинець, Козови
4·35	з Стрия, Хирова, Тухлї (від ¹⁵/₆—³⁰/₉) Сколього (від ¹/₅—³⁰/₉)
4·45	з Яворова
5·20	з Підволочиск (Київа, Одесси), Бродів, Грималова, Потутор, Залїщик, Гусятина, Іваня пустого, Скали, Копичинців
5·40	з Кракова, Берлина, Вроцлава, Відня, Праги, Осьвенцїма
5·50	з Іцкан, Жидачова, Новоселиці і Сучави
6·00	з Белзця, Сокаля, Любачева, Рави рускої
8·40	**посп.** з Кракова. (Відня, Берлїна і Праги), Івонича
9·10	з Іцкан (Букарешту), Чорткова, Потутор, (Жидачова від ¹/₅—³⁰/₉) Гусятина, Керезмезе, Калуша, Сучави
9·50	з Кракова, (Відня, Берлина, Вроцлава, Варшави, Праги), Осьвенцїма, Хирова
10·00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла
10·20	з Підволочиск, (Київа, Одесси), Бродів, Копичинець, Залїщик, Скали, Іваня пустого, Гусятина
10·40	з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша, Борислава, Кохавини
12·20	**посп.** з Іцкан (Яс, Царгорода), Жидачева, Залїщик
2·31	**посп.** з Кракова, (Берлина, Варшави, Відня, Праги), Закопаного
3·25	з Тернополя, Борок великих, Грималова
	на дворець „Підзамче“
7·20	з Підволочиск (Одесси, Київа) і Бродів
2·15	**посп.** з Підволочиск, (Київа, Одесси), Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова
5·05	з Підволочиск. (Київа, Одесси) Бродів, Копичинець, Залїщик, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова
10·02	з Підволочиск (Київа, Одесси), Бродів, Копичинець, Залїщик, Іваня пустого. Скали, Гусятина
3·04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова

о год	Відходять зі Львова (дворець головний)
6·22	до Іцкан (Яс, Букарешту) Жидачева. Потутор, Керезмезе, Чорткова, (від ¹/₇—³¹/₈) Сучави
6·30	до Підволочиск (Київа, Одесси), Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
6·45	до Лавочного (Пешту), Дрогобича, Борислава
6·50	до Яворова
8·25	**посп.** до Кракова. (Відня, Берлина, Праги), Любачева Самбора, Закопаного
8·35	до Кракова, (Відня, Варшави, Праги), Сянока, Н. Санча, Ясла, Осьвенцїма
9·10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
9·25	до Самбора, Хирова
9·30	до Белзця, Сокаля, Любачева
10·35	до Тернополя, Потутор
10·45	до Черновець, Делятина, Залїщик, Новоселиці
1·55	**посп.** до Підволочиск, (Київа, Одесси), Бродів, Копичинець, Чорткова, Залїщик, Гусятина
2·45	**посп.** Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вижниці, Керезмезе
2·55	**посп.** до Кракова, (Відня, Берлина, Праги), Закопаного
3·05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї від ¹⁵/₆—³⁰/₉ вкл.) Сколього (¹/₅—³⁰/₉ вкл.) Ходорова, Калуша
3·10	до Ряшева, Любачева, Хирова.
3·40	до Самбора, Хирова
5·48	до Яворова
5·55	до Коломиї. Жидачева
6·20	до Кракова, (Відня, Вроцлава, Берлина, Варшави, Праги, Карльсбаду), Хирова, Мезеляборча, (Пешту, Н Санча, Орлоса, Осьвенцїма
6·40	до Лавочного (Пешту, Хирова Борислава, Калуша
7·05	до Рави рускої, Сокаля
9·00	до Підволочиск, (Київа Одесси, Бродів
10·05	до Перемишля (¹/₆—³⁰/₉ вкл) Хирова, Н. Загіря
10·42	до Іцкан, Чорткова, Залїщик, Делятина, Сучави
10·55	до Кракова (Відня, Вроцлава, Праги
11.00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець. Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятина, Потутор
11·05	до Стрия
12·45	**посп.** до Кракова, (Відня. Берлина, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2·51	**посп.** до Іцкан (Яс, Букарешту), Чорткова, Керезмезе (від ¹/₅—³⁰/₉), Сучави, Кіцманя
4·10	до Кракова, (Відня, Вроцлава, Берлина, Праги), Пешту, Самбора, Сянока, Осьвенцїма
	з двірця „Підзамче“
6·43	до Підволочиск, Бродів, (Київа, Одесси), Копичинець, Гусятина, Чорткова
10·52	до Тернополя, Потутор
2·09	**посп.** Підволочиск Бродів (Київа, Одесси Копичинець, Чортків, Гусятина, Грималова, Скали, Іваня пустого, Грималова
9·21	до Підволочиск, Київа, Одесси, Бродів
11·24	до Підволочиск. Бродів, Копичинець, Залїщик, Іваня пустого, Скали, Гусятина, Грималова.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6·46, 8·05 рано, 12·39, 3·00 і 4·30 пополудни, 6·00, 8·04 і 9·12 вечером, (від 8/5 до 11/9 вкл.)

з Янова 8·20 рано, 1·16, 4·45 попол., 9·25 вечером, (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлї і сьвята).

зі Щирця 9·35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлї і сьвята).

з Любіня вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлї і сьвята).

Відходять з двірця головного:

до Брухович 7·10 рано, 9·30 і 11·45 передполудни, 1.05, 3·35 і 5·05 попол., 7·05 і 8·17 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.)

до Жовкви 11·10 вечером (що недїлї).

до Янова 6·20 рано, 9·15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 попол. (від 15/5 до 31/8 в недїлї і сьвятя), 3·18 попол (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 пополудни.

до Щирця 1·45 попол (від 1/6 до 11/9 вкл в недїлї і сьвята).

до Любіня вел. 2·15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і сьвят.)

ЗАМІТКА: Час середно европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут. а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год. 36 мін. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5·59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні аґенция часописий Й. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5.) удїляє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розвладі їзди, в годинах урядових від 8 рано до 3. пополудни, а в недїлї і сьвята від 9. рано до 12 в полудне.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.